

magnesie și zme de sulfatū de ferū și de cuprumū, se pune de se topește în apă să de kristalisajie, și se toarnă în masă albă achi kristaline, achi amorse și kompakte. Kite odată se designă sbe nume de vitriolū albū, și se întreprindează la kite-va operații de vâsitor; se slăjește kă dînsul și în medicină pentru boalele de oăi.

CARBONATU DE ZINCŪ. ZnO, CO^2 .

OnX) Această sare se găsește în natură în kristale mici, și mai adesea sbe forme epifenice, împreună de la calculele carbonatate; se găsește asemenea în stalactite, și în masă amorse.

Este cunoscut de mineralogisti sbe nume de **Smithsonit**, **Calamin**, **Zincopis**.

Carbonatul de zincū natural este adesea amestecat kă silicatul de zincū, și kă carbonati de ferū, de cuprumū, și kă galena. Formă sa este: ZnO, CO^2

Carbonatul neutru nu poate fi dobândit artificialmente. Precipitatul ce se formează se toarnă în carbonatū alcalinū într'o disoluție de zincū ape pentru formă: $(ZnO)^2, (CO^2)^2, 2HO$. (Berzelius).

Carbonatul de zincū este nesolubil în apă krapă, dar este ușor solubil în apă încrăpată de acidū carbonicū. Composiția sa permite a l primi ca rezultat din zănea a 2 ekvivalenți de carbonatū neutru de zincū kă 3 ekvivalenți de hidratū de oxidū de zincū: $(ZnO, CO^2)^2, (ZnO, HO)^3$.

Însă precipitatul ce se dobîndește descompunînd o sare de zincū, printr'în carbonatū solubil n'are tot-d'asna aceeași compoziție. D. Warkenroder a analizat un precipitat avînd pentru formă: $(ZnO)^3, CO^2, 4HO$, și după D. Wittstein, carbonatul de zincū dobîndit prin precipitație ar cuprinde numai trei ekvivalenți de apă: $(ZnO)^3, CO^2, 3HO$. Este a presuma kă oxidul și carbonatul de zincū pot să se combine între dînsi în mai multe proporții.

D. Woehler a dobîndit un carbonatū de zincū kristalizat disolvînd oxidū de zincū în potassă saș sodă, și